

Femtio kyssar

1. Å lita tös ho sulle gå te brunnen,
- Tjoh, hopp, falliralliridi rallirej -
då köm en vaschätte å kösste munnen
- Tjoh, hopp falliralliridi rallirej -
Brunnen, tjoh, hopp faralla rara!
Fläcka lella, du va' inte lessen,
fast du har hånnlat på ett gale vis

2. Ilsk tösa ble å skrek: "Vet hut, du Ånners
- Tjoh, hopp... etc -
Tvi, skäms han inte då! Å' dra te fanners!"
- Tjoh! hopp... etc -
Ånners, tjoh, hopp ...
Fanners, tjoh, hopp ...
Flecka, lella, du etc

3. Men slug sôm räven veskade då knallen,
"Tösst, tösst, mett socker! Ja' förstår nokk trallen"

4. Å' nu på fläcken dro' han upp ur säcken
en sölkesduk, så fin å grann som näcken

5. Då hôppa hennas hjarte högt i barmen
å fram mot gåva' gla' ho' räckte armen

6. "Ja' vell ha femti kössar för mi vara",
skrek knallen nu, "men di s'a vara rara"

7. Å tösa nehj, så dä' sa' knak i knäna
"Rätt gjarna", sa ho', "får min mun han läna"

8. Så satte de säk begge ner ve' brunnen
Mot knallens trut satt' lella tösa munnen

9. De kösstes, kösstes doktigt, långa stöner
Så deras läpa' nära på geck söner

10. Men nar de räknat nu te förtinie,
skrek knallen: "Håll nu sa' vi bi'a li'e!"

11. Den seste kössen får hos däk stå enne,
men tro mek du, ja' har'n nock i fresst menne!

12. När som vi råks en an gång, s'a ja' ta' 'en
Ajö må' duken nu - då s'a du ha' 'en"

13. Å harullshatten vrok han nu på skallen
Å bört frå mun å brunn nu skala knallen

14. Men lella tösa setter än ve' brunnen
å lipar jämt å torkar säk um munnen

/Vispolska från Västergötland. Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 22/

*vaschätte = västgöte
nehj = neg*